ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 25.4.2013
COM(2013) 240 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ

относно прилагането от държавите членки на Директива 2006/117/ЕВРАТОМ на Съвета относно надзор и контрол на превоза на радиоактивни отпадъци и отработено гориво

{SWD(2013) 150 final}

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ

относно прилагането от държавите членки на Директива 2006/117/ЕВРАТОМ на Съвета относно надзор и контрол на превоза на радиоактивни отпадъци и отработено гориво

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Въведение 4
1.1. Контекст 4
1.2. Правна рамка 5
1.3. Общи принципи за надзор и контрол на превозите 6
2. Изпълнение на основните разпоредби 7
2.1. Транспониране на директивата 7
2.2. Стандартен документ за надзор и контрол на превози 7
2.3. Компетентни органи 8
2.4. Предаване 8
2.5. Консултативен комитет 8
2.6. Редовни доклади 9
3. Докладване от държавите членки 9
3.1. Превози 10
3.2. Износ от територията на Общността 10
4. Заключения 11

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Директива 2006/117/Евратом[1] на Съвета установява система на Общността за надзор и контрол на трансграничния превоз на радиоактивни отпадъци и отработено ядрено гориво с оглед осигуряване на адекватна защита на населението. Тази директива се прилага за трансгранични превози винаги когато изпращащата страна, приемащата страна или страната на транзитно преминаване е държава членка на Общността. Тя гарантира, че държавите членки са уведомени за превозите на радиоактивни отпадъци и отработено ядрено гориво до или през тяхната територия и са задължени да дадат своето съгласие или мотивиран отказ за превозите.

В директивата се предвижда периодично докладване от държавите членки на Комисията и от Комисията на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет. Целта на докладването е да осигури полезен обзор на разрешителните, издавани в цялата Общност и да даде възможност за определяне на практическите трудности, срещани от държавите членки при изпълнението на разпоредбите на директивата и прилаганите решения.

Това е първият доклад на Комисията относно прилагането на Директива 2006/117/Евратом. След въведението, настоящият доклад ще осигури:

– Обратна връзка по отношение на изпълнението на общите разпоредби (глава 4) от директивата;

– Кратък преглед на информацията от държавите членки, които докладват на Комисията относно прилагането на директивата. Тази информация е определена при консултации с отделните държави членки. Подробности относно прилагането на директивата от държавите членки са представени в Работния документ на службите на Комисията SWD(2013)150.

Заключението на настоящия доклад ще даде представа за предизвикателствата, на които трябва да се отдели допълнително внимание и които ще бъдат разгледани в тясно сътрудничество с Консултативния комитет и с държавите членки.

1.1. Контекст

Всички държави — членки на ЕС произвеждат радиоактивни отпадъци, генерирани от множество дейности като производството на електроенергия в атомните електроцентрали и приложенията на радиоизотопи в медицината, промишлеността, селското стопанство, научните изследванията и образованието. Експлоатацията на ядрените реактори също така генерира отработено гориво. „Отработено гориво“ означава ядрено гориво, което е било облъчено в активната зона на ядрен реактор и е окончателно извадено от нея. Когато отработеното гориво се изважда от активната зона на реактора, то се съхранява в специални басейни в съседство с реактора, за да може първоначалните нива на топлината и радиацията да спаднат. От площадката на реактора, отработеното гориво се транспортира с автомобилен, железопътен или морски транспорт или до междинно хранилище или съоръжение за преработка, където да бъде преработено.

Четиринадесет от общо двадесет и седем държави членки имат в експлоатация ядрени реактори за производство на електроенергия, а други две държави членки имат такива

[1] ОВ L 337, 5.12.2006 г., стр. 21.

реактори, които са в процес на извеждане от експлоатация[2]. Повечето държави членки имат изследователски реактори.

Всяка държава членка е изцяло отговорна за избора на своята национална политика за управление на радиоактивните отпадъци и отработеното гориво. Отработеното гориво може или да се счита за използваем ресурс, който може да се преработи, или да е предназначено за погребване, ако се счита за радиоактивен отпадък. Поради това отработеното гориво изисква особено внимание. Независимо от избора, направен от държавите членки за управлението на техните радиоактивни отпадъци и отработено гориво, дейностите по превоза на тези материали са необходими и се извършват между държавите членки, както и към Общността и навън от нея.

1.2. Правна рамка

Дейностите по превоза на радиоактивни отпадъци или отработено гориво трябва да отговарят на множество изисквания съгласно законодателството на Общността[3] и международни правно обвързващи спогодби[4], касаещи по-специално безопасния превоз на радиоактивен материал и условията за погребване или съхранение на радиоактивни отпадъци или отработено гориво в приемащата страна.

Законодателството на Общността за защита на здравето на работниците и на населението изисква превозите на радиоактивни отпадъци и отработено гориво между държави членки, както и към Общността и навън от нея, да подлежи на задължителна и обща система за предварителни разрешения. Тази система за предварителни разрешения за превози, установена през 1992 г.[5], беше значително изменена през 2006 г. с приемането на Директивата относно надзор и контрол на превоза на радиоактивни отпадъци и отработено гориво, наричана по-долу „Директивата за превозите“[6]. Разпоредбите на Директивата от 1992 г. трябваше да бъдат изменени в светлината на придобития опит, за да се изяснят и да се добавят концепции и дефиниции, да бъдат разгледани ситуациите, които са били пропуснати в миналото и да се опрости съществуващата процедура за превоз на радиоактивни отпадъци между държавите членки. Също така бяха необходими изменения с цел да се гарантира приемственост с други общностни и международни разпоредби, по-специално с Единната конвенция за безопасност при управление на отработено гориво и за безопасност при управление на радиоактивни отпадъци, към която Общността се присъедини на 2 януари 2006 г.

Задължения съгласно Директивата за превозите не засягат правото на държавите членки да изнасят своето отработено гориво за преработка. Нищо в директивата не предполага, че приемаща държава членка трябва да приема превози на радиоактивни отпадъци и отработено гориво за окончателна обработка или погребване, освен в случай на повторно превозване (връщане в страната на произход). Всеки отказ на подобни превози следва да бъде обоснован на основата на критериите, формулирани в

---

2 14-те държави членки, които експлоатират ядрени реактори за електропроизводство са: Белгия, България, Германия, Испания, Нидерландия, Обединеното кралство, Румъния, Словакия, Словения, Унгария, Финландия, Франция, Чешката република, Швеция; Италия и Литва имат само ядрени реактори в процес на извеждане от експлоатация.

3 По-специално, Директивата на Съвета от 13 май 1996 г. относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение. ОВ L 159, 29.6.1996 г., стр. 1.

4 По специално Единната конвенция за безопасност при управление на отработено гориво и за безопасност при управление на радиоактивни отпадъци.

5 Директива 92/3/Евратом на Съвета от 3 Февруари 1992; ОВ L 35, 12.2.1992 г., стр. 24.

6 Директива 2006/117/Евратом на Съвета от 20 ноември 2006 г. за надзор и контрол на превоза на радиоактивни отпадъци и отработено гориво.

директивата. Освен това Директивата за превозите забранява износа на радиоактивни отпадъци или отработено гориво за страни от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ) или за трета държава, която не разполага с необходимите ресурси за безопасно управление на радиоактивните отпадъци или отработеното гориво.

С наскоро приетата Директива 2011/70/Евратом на Съвета[7], наричана по-долу „Директивата за отпадъците“, се въвеждат допълнителни задължителни условия в случай на превоз на радиоактивни отпадъци, включително отработено гориво, считано за отпадък в случай на погребване. В главният принцип съгласно член 4, параграф 4 от Директивата за отпадъците, е залегнало, че радиоактивните отпадъци се погребват в държавата членка, в която са генерирани, освен ако по време на превоза не е влязло в сила споразумение между съответните държави членки и друга държава членка или трета държава за използване на съоръжения за погребване в една от тях. Такова споразумение обаче е също така предмет на критериите, установени от Комисията в съответствие с член 16, параграф 2 от Директивата за превозите и разпоредбите на Директивата за отпадъците, според които се изисква наред с другото такова съоръжение за погребване към момента на превоза вече да е в безопасна експлоатация.

Директивата за отпадъците не засяга свободата на държавите членки да приемат отработено гориво или отпадъци за преработване от трети държави и да го изпращат обратно в неговата страна на произход. Също така държавите членки остават свободни да превозват своите радиоактивни отпадъци или отработено гориво за обработка или преработка в друга държава членка или в трета държава. И в двата случая крайната отговорност за безопасното и отговорно погребване на посочените материали, включително на всякакви отпадъци като страничен продукт, е на държавата членка или на третата държава, от която радиоактивният материал е изпратен.

1.3. Общи принципи за надзор и контрол на превозите

Притежател[8], който планира да извърши превоз на радиоактивни отпадъци или отработено гориво или да организира подобен превоз в рамките на Общността, е длъжен да подаде до компетентните органи на изпращащата държава членка надлежно попълнено заявление. Едно заявление може да обхваща няколко превоза, ако те имат едни и същи характеристики и ако маршрутът (страни и пресичани граници) и компетентните органи са едни и същи.

Когато радиоактивни отпадъци или отработено гориво трябва да бъдат внесени в Общността, получателят трябва да представи това заявление пред компетентните органи на приемащата държава членка. Когато превозът се извършва от държава членка до трета държава, компетентните органи в изпращащата държава членка трябва да се свържат със съответните органи в приемащата държава.

Превозът не може да бъде извършен, докато компетентните органи на приемащата държава и държавата на транзитно преминаване не уведомят компетентните органи на изпращащата държава за своето одобрение. За уведомяване за одобрение или отказ, в Директивата за превозите се предвижда срок от два месеца от получаването на заявлението. Отказът от приемаща държава членка или от държава на транзитно преминаване трябва да бъде обоснован по отношение на законодателството за превоз и

---

[7] Директива 2011/70/Евратом на Съвета от 19 юли 2011 г. за създаване на рамка на Общността за отговорно и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци. ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 48.

[8] „Притежател“ означава физическо или юридическо лице, което преди да осъществи превоз на радиоактивен отпадък или отработено гориво носи отговорност съгласно действащото национално законодателство за този вид материали и планира да извърши превоз до получателя;

управление на радиоактивни отпадъци и отработено гориво или въз основа на съответното национално, общностно или международно законодателство, приложимо за транспортирането на радиоактивен материал.

Компетентните органи на държавите членки на транзитно преминаване или приемащите такива могат да определят допълнителни условия по отношение на превоза. За превози в рамките на Общността обаче не е възможно да се определят условия, които са по-строги от определените в националното законодателство на дадена държава членка относно превозите на радиоактивни отпадъци за нейната собствена територия.

И накрая, ако условията за превоза не са спазени или превозът не може да бъде извършен, компетентните органи на изпращащата държава членка трябва да гарантират, че въпросните радиоактивни отпадъци или отработено гориво се вземат обратно от притежателя, освен ако не може да бъде постигната друга безопасна договореност.

2. ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОСНОВНИТЕ РАЗПОРЕДБИ

2.1. Транспониране на директивата

В Директивата за превозите се изискваше държавите членки най-късно до 25 декември 2008 г. да въведат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с тази директива.

Въпреки че повечето държавите членки спазиха този срок, някои държави членки обаче не транспонираха директивата навреме и Комисията образува процедури за нарушение срещу тях. Впоследствие въпросните държави членки съобщиха мерките, които са взели за транспониране на директивата, и Комисията успя да приключи делата през първата половина на 2009 година, с изключение на делото срещу Гърция, чиито мерки за транспониране бяха съобщени през септември 2010 г.

От края на 2010 г. транспонирането на Директива 2006/117/Евратом на съвета е завършено и може да се счита, че тя се прилага във всички държави — членки на ЕС.

2.2. Стандартен документ за надзор и контрол на превози

В Директивата за превозите се предвижда да се използва стандартен документ за всички превози, попадащи в обхвата на директивата. Предвид досегашният опит, в *Официален вестник на Европейския съюз* през април 2008 г.[9] беше публикувано ново Решение на Комисията за установяване на стандартен документ за надзор и контрол на превозите на радиоактивни отпадъци и отработено гориво.

За превозите на радиоактивни отпадъци и отработено гориво (включително отработено гориво, предназначено за окончателно погребване, и като такова, категоризирано като отпадък) в приложението към стандартния документ са предвидени формуляри за: заявлението за разрешение; потвърждаването на получаването на заявлението; разрешението или отказа за превоз; описанието на товара/списъка на опаковките, както и потвърждението за получаване на пратката. Стандартният документ включва също и списък с минимални изисквания за надлежно попълнено заявление.

В резултат на несъответствие между Директива 2006/117/Евратом на Съвета и обяснителните бележки към Решение C(2008)793 на Комисията от 5 март 2008 г. за установяване на стандартен документ за надзор и контрол на превоза на радиоактивни

[9] ОВ L 107, 17.4.2008 г., стр. 32

отпадъци и отработено гориво съгласно Директива 2006/117/Евратом на Съвета (2008/312/Евратом), в ОВ[10] беше публикувана поправка за съответно изменение на текста.

Също така държави членки докладваха за някои трудности при използването на стандартния документ. Подробности за това несъответствие и срещнатите трудности са дадени в работния документ на службите на Комисията SDW(2013)150. Тези трудности ще бъдат проследени от Консултативния комитет.

2.3. Компетентни органи

„Компетентни органи“ са всички органи, които съгласно законодателството или подзаконовите нормативни актове на изпращащата или приемащата държава или държавата на транзитно преминаване са оправомощени да прилагат системата за надзор и контрол на превоза на радиоактивни отпадъци или отработено гориво. С цел улесняване на комуникацията с Комисията, всички държави членки трябва да предоставят на Комисията необходимата информация и данни за връзка със своите компетентни органи.

До списъка на компетентните органи в държавите членки има достъп също чрез интернет страницата „Europa“ на Европейската комисия на следния интернет адрес:

http://ec.europa.eu/energy/nuclear/transport/shipment_directive_en.htm.

2.4. Предаване

Съгласно член 19 от Директивата за превозите Комисията изготвя препоръки за сигурна и ефективна система за предаване на документи и информация, свързани с разпоредбите на директивата. Комисията също така създава и поддържа електронна комуникационна платформа за предоставяне на данните за връзка с компетентните органи в държавите членки, езиците, приемани от компетентните органи, както и всички общи условия и допълнителни изисквания, ако има такива, необходими за разрешението за превоз.

Препоръката на Комисията за сигурна и ефективна система за предаване на документи и информация беше публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* през юли 2009 г[11].

По отношение на електронната платформа, Комисията създаде интернет страница (виж горепосочената хипервръзка), съдържаща цялата съществена информация, свързана с Директивата за превозите. Когато е целесъобразно, предоставените данни се актуализират съгласно информацията, предавана от всяка държава членка на Комисията, както е предвидено съгласно член 18, параграф 2 от директивата.

2.5. Консултативен комитет

При изпълнение на задачите, предвидени в директивата, Комисията се подпомага от комитет с консултативен характер, съставен от представители на държавите членки. Първата среща беше свикана през май 2007 г. с приемането на компетенциите и работната програма на Консултативния комитет за следващите години. Комитетът проведе девет заседания, организирани и председателствани от представител на Комисията.

Консултативният комитет даде своето становище:

[10] ОВ ЕС L 343, 23 декември 2011 г., стр. 149.
[11] ОВ L 177, 8.7.2009 г., стр. 5.

– относно установяването и използването на стандартния документ;

– относно Препоръката на Комисията за определяне на критериите за износ на радиоактивни отпадъци и отработено гориво за трети страни;

– относно Препоръката на Комисията за сигурна и ефективна система за предаване на документи.

Становищата на комитета са вписани в протоколите от заседанията.

Досегашният опит показва, че Консултативният комитет е добър и полезен инструмент, който да дава възможност представители на държавите членки да споделят своя опит с Комисията и помежду си.

2.6. Редовни доклади

Държавите членки са длъжни да докладват на Комисията за изпълнението на Директивата за превозите за първи път до края на 2011 г., а след това на всеки три години. Въз основа на докладите на държавите членки, Комисията изготви този първи обобщаващ доклад за Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет, с цел да осигури полезен преглед на предоставяните в цялата Общност разрешения и да информира за практически трудности, срещани от държавите членки, и за прилаганите решения.

Съгласно член 20 и процедурите, предвидени в член 21 от директивата, бе проведена консултация с Консултативния комитет относно проектодоклада и свързания с него работен документ. От членовете на Консултативния комитет не бяха получени съществени коментари. Коментарите се отнасяха главно за актуализирането на данните за връзка.

При докладването трябва да се обръща особено внимание на случаи на повторно превозване, свързани с неразрешени превози и недекларирани радиоактивни отпадъци (член 4 от директивата). В контекста на този първи доклад, Комисията не е била информирана за превози, които биха попаднали в обхвата на разпоредбите на член 4.

3. ДОКЛАДВАНЕ ОТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

С цел да рационализира процеса на докладване, Комисията предостави на всички държави членки образец за докладване в две части: първата част относно информация за прилагането на директивата, втората част относно информацията за превозите. Всички държави членки докладваха на Комисията. Предоставената информация беше анализирана от Комисията и, когато беше необходимо, някои въпроси, изискващи допълнително изясняване, бяха разгледани двустранно със съответните държави членки. Основните елементи от докладите на държавите членки са обобщени в настоящия доклад. По-подробна информация има в придружаващия Работен документ на службите на Комисията

По принцип от държавите членки не бяха докладвани значими проблеми при прилагането на директивата. Някои държави членки обаче изразиха сериозна загриженост относно следните два въпроса:

– Фактът, че в ЕС няма хармонизиране на нивата за освобождаване от контрол на радиоактивни отпадъци, може да доведе до възможността материали, съдържащи радиоактивни вещества, да бъдат освободени в една държава членка, но все още да бъдат считани за радиоактивни отпадъци в друга държава членка.

– Трансграничните превози на някои отпадъци, които съдържат радиоактивни материали с природен произход (РОПП[12]) и които не са резултат от разрешени практики, както са дефиниран съгласно основните норми на безопасност. Тези видове отпадъци са изключени от обхвата на тази директива, а също така от Директивата относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии[13].

И двата въпроса ще бъдат допълнително проучени и разгледани в рамките на Консултативния комитет.

3.1. Превози

В Директивата за превозите се изисква превозите на радиоактивни отпадъци и отработено ядрено гориво между държавите членки да се осъществява само с предварително обосновано съгласие на компетентните органи на всички участващи държави членки.

От 27-те държави членки, 14 държави членки са разрешавали превози, попадащи в обхвата на директивата. Броят на разрешенията е относително малък. През периода, обхванат от настоящия доклад (2008 г.—2011 г.), държавите членки докладваха даването на 161 разрешения[14], попадащи в обхвата на директивата. 74 % от разрешенията са свързани с превоз на отпадъци, а останалите 26 % са за превози на отработено ядрено гориво.

Повечето от превозите са превози между държави членки. Допълнителна информация е налице Работния документ на службите на Комисията.

3.2. Износ от територията на Общността

Без да засяга правото на всяка държава членка да определя собствена политика за цикъла на отработеното гориво и както беше вече споменато, Директивата за превозите не засяга правото на държава членка да изнася отработено гориво за преработка, като взема предвид принципите на общия ядрен пазар, по-специално свободното движение на стоки в рамките на ЕС. В член 16, параграф 1 от директивата обаче ясно се посочват условията, при които превозите за износ се забраняват. Особено важно е, че компетентният орган на всяка държава членка не трябва да разрешава превози към трета държава, която не притежава административен и технически капацитет и регулаторна структура за безопасно управление на радиоактивни отпадъци или отработено гориво, както е заявено също и в Единната конвенция.

Към това и с участието на Консултативния комитет в съответствие с процедурата, изложена в член 21, Комисията определи критерии в съответствие с член 16, параграф 2, в които надлежно се вземат предвид, inter alia, съответните стандарти за безопасност на Международната агенция по атомна енергия (МААЕ) и се улесняват държавите членки в оценката им дали са спазени изискванията за износ. Тези критерии бяха публикувани като Препоръка на Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз* през декември 2008 г[15].

Броят на разрешенията, докладван от държавите членки, за износ за трети държави е доста нисък (17 % от общия брой докладвани разрешения). 9 държави членки

---

12 Naturally Occurring Radioactive Materials („радиоактивни материали с природен произход“)

13 Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г.

14 Трябва да се отбележи, че някои разрешения се дават за няколко превоза, които трябва да се осъществят за период от време, който може да излезе от границите на сегашния отчетен период.

15 ОВ L 338, 17.12.2008 г., стр. 69

докладваха за общо 28 разрешения за износ извън ЕС към Русия, Китай, Швейцария, Япония и САЩ. 16 от тези разрешения се отнасяха за превоз на отработено гориво за преработка (6 разрешения за отработено гориво от атомни електроцентрали) или преработка и съхранение (10 разрешения за отработено гориво от изследователски реактори). Оставащите 12 разрешения бяха за радиоактивни отпадъци, връщани в изпратилата ги страна (т.е., радиоактивни отпадъци от обработването на контаминиран материал в една от държавите членки).

Държавите членки докладваха, че превозите и износът се наблюдават и контролират в съответствие с процедурите и разпоредбите, предвидени в Директивата за превозите. Комисията обаче не е в състояние да провери въз основа на предоставената информация дали всички критерии за износ съгласно Препоръката на Комисията се спазват в пълна степен; по-специално дали съоръженията за отработено гориво в третите държави действително се съобразяват със Споразумението на МААЕ за ядрените гаранции във връзка с подписването и ратифицирането на Договора за неразпространение на ядреното оръжие и със съответните допълнителни протоколи, или дали изискванията за високо ниво на безопасност са изпълнени, както се изисква съгласно Директивата за отпадъците.

При докладването от държавите членки, Комисията отбелязва също така обща съгласуваност и взаимно допълване с национални доклади по Единната конвенция за безопасност при управление на отработено гориво и за безопасност при управление на радиоактивни отпадъци, тъй като въпросните доклади описват главно нормативната уредба и отговорностите.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Директивата за превозите беше успешно транспонирана във всички държави членки на ЕС. Общите разпоредби от директивата бяха изпълнени чрез приемането и публикуването на съответните Решение и Препоръки на Комисията и създаването на Консултативния комитет.

След оценка на информацията, предоставена от държавите членки при тяхното първо докладване, Комисията отбелязва, че директивата е вече напълно приложена, така че да се гарантира адекватна защита на населението. Тя осигурява добре структурирана и действаща рамка за надзор и контрол на превозите във всички държави членки и гарантира, че трансграничните превози на радиоактивни отпадъци и отработено ядрено гориво се извършват само с предварително обосновано съгласие на компетентните органи на всички участващи държави членки.

Изпълнението на Директивата за превозите не е породило значителни проблеми. Въпросът за радиоактивните отпадъци с природен произход и нивата за освобождаване от контрол в контекста на превоза на радиоактивни отпадъци беше идентифициран и ще бъде допълнително проследен от консултативния комитет, създаден съгласно тази директива.

По отношение на превозите на радиоактивни отпадъци и отработено гориво, Комисията отбелязва, че съществуващите национални разпоредби, по-специално тези за изпълнение на директивата относно установяване на основни норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращи лъчения, позволяват на националните компетентните органи да следят движението при тези превози на тяхна територия.

Настоящият доклад е първи общ преглед на разрешенията, издавани в Общността съгласно Директивата за превозите. Броят на разрешенията за превоза е относително малък и е налице точна представа за износа извън ЕС. Въпреки че критериите за износ на Комисията са публикувани само като препоръка и не са с правно обвързващ характер, съгласуването на практиките на държавите членки с всички критерии остава въпрос, който също ще бъде допълнително разгледан в тясно сътрудничество с консултативния комитет.

При изпълнението на Директивата за отпадъците се иска държавите членки да вземат конкретни решения за безопасното управление на своите радиоактивни отпадъци и отработено гориво. Това несъмнено също ще окаже въздействие върху превозите в рамките на ЕС, към него и извън него. Бъдещото докладване съответно ще предоставя информация относно развитието на превозите на радиоактивни отпадъци и отработено гориво.

Накрая, за трите години, обхванати от настоящия доклад, не бяха докладвани аварии, свързани с национални или трансгранични превози на радиоактивни отпадъци или отработено гориво, които да са довели до изпускане на радиоактивни вещества в околната среда.